

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

به قلم تیم جونز

برگردان از حمید بهشتی

آیا کشورهای جی ۸ از بهار عربی حمایت می کنند یا آنرا به سقوط می کشانند؟

رهبران ۸ کشور صنعتی جهان ، موسوم به جی ۸ می گویند که از کشورهای منطقه، از جمله مصر و تونس حمایت می کنند به شرط اینکه آنها تنها برای رسیدن به دموکراسی نکوشند بلکه بازار آزاد را نیز به وجود آورند. ظاهراً سران کشورهای جی ۸ به هنگام دیداری که داشتند به خاطر حمایتشان از کشورهای افریقائی و خاورمیانه که پس از ده ها سال حاکمیت دیکتاتوری به رهائی خویش اقدام نمودند، مورد تمجید قرار گرفته اند. بسیاری از گزارشات در مطبوعات حاکی از کمک ۴۰ میلیارد دلاری آنها به بهار عربی می باشد.

در پیشواز دیدار سالانه سران ۸ کشور صنعتی جهان در دویل رئیس جمهور امریکا، اوپاما گفت:

"ما نمی خواهیم که مصر دموکراتیک در زیر بار بدهی های گذشته به زانو در آید". تشکیل شورای همکاری دویل با تحسین جهانی مواجه گشت. شورای مزبور "متجلی آرمان های آزادی و دموکراسی بوده و به تمامیت ارضی کشورها و ملت ها احترام می گذارد". گذشته از این که ما نسبت به اینگونه سخنان از جانب درست همان کشورهای که در خدمت تحکیم موقعیت دیکتاتورها در خاورمیانه بوده اند، چه نظری داشته باشیم، اینگونه مواضع قابل تحسین همگان می باشند. آیا غیر از این است؟

متأسفانه فقط شمار اندکی از مفسران بدین اندیشیده اند که بیانیۀ شورای همکاری جی ۸ را مطالعه کنند و اگر هم اینکار را کرده باشند، کوشش نکرده اند مقصود آنها را از این سخنان دریابند.

بیانیه جی ۸ محتوی یک رشته درخواست هائی برای ایجاد بازار آزاد در مصر و تونس می باشد. جی ۸ از این کشورها می خواهد که از طریق تلفیق، از مزایای جهانی بهره مند گردند. آنها خواهان تلفیق سرمایه گذاری از طریق بهبود شرایط معامله می باشند. (به عبارت دیگر خواهان ایجاد تسهیلات برای کسب منافع شرکت های ما در کشورهای شما و بردن آن به خارج می باشند). رهبران جی ۸ می گویند در صورتی از کشورهای منطقه حمایت خواهند کرد که فقط برای رسیدن به دموکراسی فعالیت نکنند، بلکه بازار آزاد را نیز به وجود آورند.

اروپا از زمانیکه برایت پیتر ماندلسن در سال ۲۰۰۴ کمیسیون امور تجاری اتحادیه اروپا گشت (که کارش تا ۲۰۰۸ ادامه داشت) می‌کوشد کشورهای جنوب دریای مدیترانه مانند مصر، تونس (ولیبی) را به امضای قرارداد تجارت آزاد وادار نماید. و در واقع نیز شورای همکاری جی ۸ فهرستی از قراردادهای تجارت آزاد را تهیه کرده است که خواهان امضای آنها می‌باشد. قصد آنها این است که بدین وسیله این کشورها مقررات گمرکی خود را سبک تر نموده و مقررات کنترلی برای ورود کالاهای خارجی را برطرف نمایند.

یک بررسی تخمینی از روابط و مقررات مربوطه در سال ۲۰۰۷ از جانب اتحادیه اروپا بدین نتیجه رسید که در صنایع تولیدی در مصر و تونس، به دنبال سبک نمودن مقررات گمرکی میان یک و نیم میلیون و ۱۰۰.۰۰۰ شغل در این دو کشور از بین خواهد رفت. علاوه بر آن بدین نتیجه رسیدند که قراردادهای تجارت آزاد میان اتحادیه اروپا و شمال آفریقا آثار نامطلوبی بر اهداف مورد نظر هزاره (۲۰۰۰) نسبت به فقر، گرسنگی، بهداشت و آموزش خواهد داشت.

کشورهای عضو شورای همکاری جی ۸ مانند گذشته‌ها بر اقتصاد کشورهای شمال آفریقا نفوذ دارند، زیرا آنها در گذشته همواره از رژیم‌های قدرتمند منطقه حمایت نموده‌اند. رژیم‌های مبارک و بی‌علی برای مصر و تونس انبوهی از بدهی را بر جای نهاده‌اند. اما به جای اینکه جی ۸ از این بدهی‌ها صرف‌نظر نماید، می‌خواهد بدهی‌های بیشتری را بر این دو کشور تحمیل کند. دولت‌های آتی این دو کشور پیش از آنکه انتخاباتی در این کشورها صورت گیرد موظف به بازپس دادن مقادیر معتناهی از بدهی‌ها و ایجاد تغییراتی در ساخت اقتصادی خود می‌گردند.

در اینجا باز هم راهکار ضربتی اتخاذ گشته است. دلیل این مدعا در اولین سطر بیانیه جی ۸ می‌باشد. در آنجا گفته شده است: بهار عربی "دارای این استعداد هست که اقدام به همان تحولاتی نماید که در اروپای مرکزی و شرقی پس از برچیده شدن دیوار برلین صورت گرفت". و این همان تحولات اقتصادی است که در لاتویا به بدترین فشار اقتصادی منجر گشت که از سال‌های دهه ۱۹۳۰ در آمریکا سراغ داریم. تحقیقاتی که اخیراً در روسیه صورت گرفته است بدین نتیجه رسید که ثروت ۲۰٪ قشر غنی این کشور دو برابر شده است و دارایی ۲۰٪ قشر فقیر آنجا به نصف میزان سابق تقلیل یافته است. اقتصاد ملی کشورهای اروپای مرکزی و اروپای شرقی در سال‌های ۱۹۹۱ تا ۹۵ سالانه ۵٪ تکیده شده‌اند.

کلک کارمانند همیشه در این است که دول خارجی تصمیم می‌گیرند، چگونه سیاست اقتصادی در پیش گرفته شود، پیش از آنکه فرصت برای انجام انتخابات بوده باشد بدون اینکه مردم این کشورها خودشان آغاز به تعیین سیاست اقتصادی خود کرده باشند. به همین جهت نیز قول حمایت اقتصادی که جی ۸ به این منطقه داده است مشروط بدین است که آنها اقتصاد آزاد مورد نظر جی ۸ را سامان دهند. اما در واقع این حمایت به صورت دادن قرضه‌های جدید صورت گرفته و توسعه را برای ملت‌های مصر و تونس برای ده‌ها سال به عقب خواهد انداخت. در حالی که دول دموکراتیک این کشورها فرصت مشارکت در تعیین شرایط پذیرش این قرضه‌ها را نداشته‌اند.

بانک جهانی قصد دارد به کشورهای مصر و تونس برای سال‌های آتی ۶ میلیارد دلار قرضه داده و قرار است صندوق جهانی ارز نیز قرضه‌هایی به این کشورها بدهد. بانک باسازی اروپا را نیز نظر به تجربیاتی که در زمینه تحولات انجام شده در اروپای مرکزی و شرقی دارد، آماده توسعه فعالیت‌هایش در این میدان می‌کنند.

پیش از دیدار سران جی ۸ آمریکا اعلان نمود، قصد دارد از یک میلیارد بدهی‌های مصر به آن کشور صرف‌نظر نماید، به شرط اینکه در عوض سرمایه‌گذاری که قرار است آمریکا در مصر انجام دهد در جهت ایجاد اشتغال به

کار گرفته شود. علی رغم اصرار امریکا اعلان مشابهی از جانب جی ۸ در زمینه بدهی ها مطرح نگشته است. مبلغ یکصد میلیون پائندی که بخش بزرگی از آن احتمالاً مربوط به قرضه هائیسیت که برای خرید تسهیلات انگلیسی به کار رفته اند برجای مانده و قسمتی از ۳۰ میلیارد دلار قرضه های خارجی می باشد. مصر سالانه ۳ میلیارد دلار برای بازپس دادن قرضه های خارجی هزینه می کند و این درست معادل بودجه سالانه بهداشت این کشور می باشد.

اگر جی ۸ واقعاً قصد کمک به مردم مصر و تونس را می داشت، می توانست با تمدید فرصت برای بازپس دادن بدهی این کشورها آغاز نماید و نیز از بررسی بدهی های مبارک و بن علی حمایت نموده، از بدهی هائی که ناحق ارزیابی گردند، صرف نظر می نمود و کمک هائی را که واقعاً ضروری می باشند، به جای دادن قرضه های جدید، به عنوان کمک تقبل می کرد. به جای آن جی ۸ آغاز نموده است به اینکه پیش از آنکه دولتی دموکراتیک در مصر به وجود آید، موجبات سقوط آنرا فراهم نماید.

برگرفته از تلاکسکالا - ۱۹ ژوئن ۲۰۱۱

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=۵۱۲۱>